

Hei og velkommen til Ludofilene. Vi skal i dag snakke om temaet cosplay. I dag har jeg med meg Lene fra Spillteamet og Elida fra Spillhuset. Velkommen skal dere være. Tusen takk.

Først tenkte jeg vi skulle begynne med en liten definisjon av hva cosplay er. Så har vi tatt fram Merriam-Webster, som sier at cosplay er ...

Så tenkte jeg vi kunne ta det over til Elida, så hun kan snakke litt om hennes erfaring og cosplaybakgrunn.

Cosplay, det har jo ikke vært i Norge altfor lenge, vil jeg si. Det var vel nytt, litt nytt da jeg startet i 20... skal vi si 2002? Litt før. Så det har jo vært rundt under 20 år iallfall i Norge. Og det begynner å gå oppover i forhold til hvor mange som driver med cosplay, så det er godt å se.

Jeg var nylig innom på Raptusfestivalen, og der hadde de masse gøyalt cosplayopplegg. Masse cosplayere, det var godt å se. Og ... ja, min erfaring med cosplay er at det er veldig bra. Det er veldig befriende, og det er ganske gøyalt å utforske en annen karakter enn den du er til vanlig.

Har du holdt på med det siden det kom til Norge, eller før det kom til Norge? Vi har jo ikke noe ... Jeg har iallfall ikke noe på stående fot, tall, årstall spesifikt, når det dukket opp i Norge, men jeg var iallfall med på Desucon tidligere. Nå er jo Desucon ... Ferdig ut. Men ...

Men du har holdt på lenge, liksom? Ja, jeg vil jo si ... Over ti år, og så begynner å føle meg gammel.

Fint å ha med en ekspert. Absolutt. Vi kan jo snakke.

Jeg kan jo nevne at ingen av oss i Spillteamet har noe særlig erfaring med det. Halloween, da? Ja, jeg har heller ikke noe erfaring med halloween.

Høres ut som en sånn rar person med en sånn sekt eller noe.

OK, hva heter det når du går gatebukk... Julebukk. Julebukk, ja.

Eller karneval på skole. Ja. Ingen.

Cosplay, eller kostyme generelt, er ganske gøyalt, altså.

Jeg vet ikke om du vet hvor mye du går glipp av. Sikkert ikke.

Har du hatt teaterforestillinger på skolen? Nei. Wow. Du er sånn helt ...

For meg, når jeg kler meg til vanlig òg ... Det er også en type kostymetid for meg.

Jeg kler meg til forskjellige anledninger.

Jeg er en versjon av meg som er klar for den spesifikke eventet, eller hva jeg skal si.

Kan jeg snakke litt om min egen erfaring? Jeg har ikke egentlig noen spesifikk erfaring, jeg har sett veldig mye på cosplay. Gjennom konferanser og gjennom livestreams og ulike vtubers osv. som driver med cosplay.

Så jeg har fulgt en del cosplayere på Instagram, sett litt på TikTok.

Det kom ut i chatten vår med hvem som skulle være med i dag.

Så sa jeg at jeg har lest mangaen "My Dress Up Darling".

Det var mer enn det de andre hadde gjort. Jeg leser det for plottet.

Ja, selvfølgelig. Det handler om cosplay.

Har du lest den? Nei, jeg har faktisk ikke det.

Den tar for seg veldig mye detaljer om ting.

Men jeg tror ikke jeg ville starta med den hvis man var nysgjerrig på cosplay.

For det er på sånn skikkelig sånn: De syr alt for hånd på sånn proff måte.

De sminker vedkommende som om hun var en japansk dokke, de får inn en fotograf, de er i studio.

De teiper fjeset og kjøper inn. Det er en egen parykkbutikk som de har alt de trenger i.

Det høres ut som en ekspert.

Vanligvis så starter man jo med AliExpress-billigkjøpt cosplay.

Ingen skam i det, det er en fin måte å starte på, og det er et fint sted å lande hvis man ikke ønsker å gå videre med å bli litt mer dedikert til ...

Å lage sine egne cosplay, da. Jeg har for så vidt erfaring med begge deler, og hver av de har jo sine egne goder. Du sparer jo litt tid på å kjøpe en ferdiglagd en,

men du kan definitivt få bedre kvalitet av å lage det sjæl.
Jeg har sett på en youtuber som heter SeadogVA som driver med cosplay.
Han kjøper sånn superbillig fra Kina og Wish og så videre.
Og så tar han det på seg og rater venninnene og kompisene hans.
Og det er det mest trashy, Naruto, alt mulig.
Er ikke det han voiceactoren?
Så jeg tror vi hadde forskjellig inngang til hans kanal.
Han er en god voiceactor. Ja, han er veldig god.
Du er den første som har nevnt han YRL for meg.
Han er også med i den podkasten som også har to-tre timer lange streams som heter Trash Taste, som lager anime content.
Vi snakker om cosplay og anime vtubers. Han er veldig gøyal.
Han er fra Wales. Nå bor han i Japan.
Han lever drømmen, han. Han lever virkelig drømmen.
Men litt mer om cosplay i forhold til one-of-one-startup.
Har du et tips til hvordan man kan begynne hvis man aldri har vært borti cosplay?
Nå sitter vi jo i Bærekraftslaben. Hvis man vil være hakket mer bærekraftig enn å bare få et eller annet inn fra Ali Ekspress. Ja, det ville jo vært enten kjøpe Enten kjøpe cosplay på Finn. Det har faktisk jeg gjort.
Og jeg har vandret rundt på Spillhuset i det cosplayet.
Det kostet sånn 200 kroner. Jeg var veldig fornøyd. Genshin Cosplay.
Min main Noëlle. Det er ikke så mange som har henne som main, men hun kicks ass.
Jeg liker også at man har et litt mer sånn bærekraftig perspektiv. Igjen, da er det kjøpe brukt, Du kan også ... Igjen. Det er vel egentlig den beste for en som har startup, men man kan også, hvis man har litt syerfaring, eller hvis man trenger hjelp, så kan du komme på Spillhuset, og så kan jeg hjelpe deg med å sette sammen. Hvis du ikke kan sy: Vi har tekstillim.
Kom på Spillhuset, bli limt inn i cosplay. Du kommer aldri ut igjen, men du vil være en ...
Dette er livet ditt nå, dedikert til cosplay.
Dette er ditt nye livs karakter.
Men ... OK, du er en helt fersk cosplayer du ønsker å starte.
Du kan finne en enkel karakter å cosplaye og ut ifra det finne gardiner og andre restetekstiler, som du da kan forhåpentligvis lage sammen til en ... sånn ... til et kostyme.
Det går vel òg kanskje an å finne noen som har vanlige klær på seg.
Ja. Det fins jo karakterer som ikke har crazy robes og utstyr og rustninger og ...
Absolutt. Det går også an. Jeg har gjort masse forskjellige.
Èn hei, vi er sammen i siste minutt, og jeg var veldig stolt over at jeg klarte å få noe gjennomført sammen.
Men også det er noe jeg vil si til nybegynnere:
Ikke vær redd for at du ikke er gjennomført nok. Det er mange som er redd for å ...
Gå på et con eller et event i et uferdig eller ikke bra nok nivå cosplay.
Det er ... Man skal få lov til å dukke opp sånn man vil, så lenge du er anstendig visse steder, da, men ...
Men det har vært litt uheldige hendelser hvor det har vært store diskusjoner rundt dette med:
Får du lov til å dukke opp i et dårlig cosplay?
Svaret mitt er ja.
Så frem at du ikke går naken fordi det har falt av deg, så ...
At man dør seg.
Nei, absolutt. Det er lurt å oppfordre folk til å dykke opp i det de har, uansett hvor bra det ser ut.
Ja, fordi alle starter et sted, og altså ...
Altså, jeg vil ikke at fokuset også skal være:
"Dette er bare første bit, jeg må komme videre." Du kan fortsette på det dårlige nivået.
Det fins folk som går i sånn full body morph-suit.
Og de ... Det er en egen sjanger, og det er tilhengere av den type kostyme også.
Syns det er et bra poeng òg, at man kan ha en hobby som bare er en hobby, selv om man er dårlig på hobbyen, fordi det er gøy å ha hobbyen.
Man må ikke være verdensmester på tre dager for å kunne gjøre noe.

Det er veldig ofte noe jeg har måttet si til meg selv også, at OK, jeg mangler skoene. Jeg manglerskoene, jeg mangler dette. Jeg vil fremdeles gå i dette her. Jeg skal klare det. På en måte jeg også må minne meg selv på at standarden ikke må være så høy for at jeg skal tørre å gå ut døra. Det man ser av cosplay på nett, er liksom ... Det er folk som gjør det som en jobb, liksom. Og hvis man da jobber fulltid, så har man jo ikke mulighet til å gjøre det på samme nivå uansett, så det er jo dumt å legge listen der. Hvis jeg skulle ha gjort det, så måtte det ha vært så bra. Det er lurt å vise de uferdige, og de som prøver, og de som starter, og ... Alle de ulike nivåene av cosplay. Ja, det er derfor gjerne cosplay-konkurranser har forskjellige nivåer. Så nybegynnerne da har et tryggere sted å møte opp i et offentlig rom og la seg bli sett med mindre forventninger om at det skal være perfekt og gjennomført. Husker du hva som var din første, eller noen av dine første cosplay? Første cosplay ... Den første jeg kommer på, er Carcat fra Homestock. Det er for så vidt et veldig enkelt cosplay så lenge du ser bort ifra ... Grå kroppsmaling. Disse trollene er jo grå. Annet enn det, en svart parykk som har litt sånn lim og forskjellige ting for å få det litt spiky og sort T-skjorte og bukser. Gjennomført, liksom. Men det var et herk med all den grå malingen. Det var spredd overalt i lokalet hvor vi var. Vi var flere. Er det et tips du ville gitt til en nybegynner? Ikke mal hele kroppen din. Neida, det er en del av erfaringen. Go for it. Men vær klar over at alt du tar på, muligens blir smittet, så unngå hvitt. Bare generelt, unngå fargen hvit overalt. Så ja, nei, nei, go for it med maling. Så lenge det er non-toxic, ikke forgift deg selv bare fordi du ønsker å se kul ut. Har du noen andre typer cosplay som du er stolt av? Stolt av? Eller som du føler er kule, som du har gjort. Jeg vil egentlig ta opp den jeg jobber med nå, som jeg er så langt mest fornøyd med. Meiko. Det er en Vocaloid. Så Miku er jo den mest kjente og populære. Nå, jeg har ikke helt vibet med Jeg har faktisk hørt en del på Vocaloids før. Men jeg båndta litt mer med Meiko, som er da litt eldre, litt mer moden. Kanon er hun også eldre enn de andre Vocaloidene, noe jeg nå føler godt på, siden jeg jobber på Spillehuset og det er så mange unge. Jeg har blitt eldre, så jeg var sånn: Embrace it. Jeg skal være en litt eldre vocaloid også. Kan du forklare litt hva en vocaloid er for de som ikke har hørt om det før? Jeg vet hva du tenkte sånn. La en total noob når det gjelder lyd, musikk, tonedøv person, prøve å forklare hva en vocaloid er. Det er basically en maskin, et program, som da har ... har en dedikert stemme. Et stemmeleie som da matcher til en figur som har blitt lagd, og dette er innenfor sånn anime-style. For de som kanskje aldri har hørt det før, så kan det høres helt grusomt ut. Det skal jeg selv innrømme, at jeg noen ganger har hørt på musikken med en helt vanlig, stoppet opp og bare: Ok, hvis jeg ikke allerede likte den sangen, så hadde jeg tenkt: Dette er grusomt! Men hva syns du? Hva syns du om forklaringen? Det er en god forklaring. Det er dekkende. Hvordan ville du forklart det på en mer korrekt måte? Jeg har ikke noe mye bedre definisjon. Du får finne definisjonen. Du kan søke opp vocaloid hvor som helst, og så finner du ganske gode. Søk opp Miku ... Min oppfatning var at det bare var ... Man har på en måte programmert en entitet til å være sånn: Du er popstjerne. Gjør greien din. Og forskjellige karakterer. Så musikkvideoene, eller hva jeg skal kalle det ... Det er forskjellige sånne serier av dem og enkeltepisoder, på en måte, der teksten har faktisk en historie, så jeg er veldig stor fan av f.eks. ... Den derre "Den er Alice in Wonderland-inspirert". Ja, tror jeg har sett den.

Ja, og det er den jeg skal cosplay-make her fra. Ja, så spennende.
Det er gøy når flere verdenheldige som møtes gjennom cosplay.
Ja, det er veldig gøy. Meiko er litt mer normal i forhold til hvordan Miku ser ut.
Hatune Miku er jo veldig turkis. Veldig ...
Turkisblå. Veldig mye hår. Mye hår, mye lange lemmer.
Absolutt. Så Maiko har naturlig brunt korthår. Og hun har en litt mer sånn rød ...
Tone på klærne sine, da. Miku. Miku er også med i denne musikkvideoen.
Alice ... Jeg vil virkelig finne ut hva den het, men Wonderland, basically.
Og historien der, den er litt sånn brutal, men det er så interessant,
fordi du forventer ikke det fra noe folk kunne tenkt på som en mer barnerelatert aktivitet.
Ja. Tenker vi også på cosplay, tenker jeg også på konferanser.
Har du vært på en del konferanser? Jeg vil si det, ja.
Ja, jeg har faktisk ... Når jeg tenker over det ...
Jeg har aldri vært utenfor Norge i cosplay. Aldri!
Det var ... Wow, jeg kan ikke være en ekspert da, vet du.
Hvorfor har du ikke sagt ekspert? Internasjonal ekspert, men ...
Nasjonal. Ja, jeg sa internasjonal. Wow! Det er drømmen.
Ja, antar jeg. Det er drømmen. Så innen folk har hørt dette, da har jeg gjort det.
Da kan jeg si internasjonal.
Noen påstår at Bergen er et eget land.
Ja, og så har jeg reist utenfor Bergen. Takk for at du prøver å redde meg her.
Du har dratt over grensa.
Vi snakket så vidt om det før vi begynte å spille inn òg,
men fins det karakterer du liker som du ikke vil ha cosplayet?
Og hvorfor? Vel ... Jøss, den dype grunnen.
Ja. Vel, jeg har jo det. Karakterer som er litt mer ...
For et eksempel formfulle og viser mer hud. Ja. Lettkledde.
For det første, jeg blir veldig fort kald.
For det andre, jeg har veldig mye tatoveringer,
så hvis jeg skulle være ordentlig dedikert, så måtte jeg da brukt sånn hudstift
for å skjule alle tatoveringene mine, og det hadde ...
da hadde jeg vært like tildekket som jeg var første gang med Karkat-kostymet mitt,
bare i en annen hudtone.
Har du et stort nettverk med cosplayere som du liksom ...?
Ja, jeg vil påstå det. På Spillehuset så er det et veldig godt miljø, men jeg har jo holdt på med
dette her i noen år, så ...
Så jeg har jo også det gjennom årene blitt kjent med en del forskjellige cosplayere
av forskjellige nivåer, da. Noen som bare har hatt det gøy, har sluttet med det,
og noen som er ekstremt gira og fortsetter, selv om det har gått ti år
hvor de er med i konkurranser, har utviklet det og er virkelig fantastiske å se på.
Altså, de har vært flinke før, men nå har de blitt enda bedre, liksom.
Har du vært med i en del konkurranser selv, eller?
Nei! Jeg har faktisk holdt meg unna konkurranser.
Sånn de fem siste årene så hadde jeg nok klart det,
men før det så hadde jeg veldig stor sceneskrekk.
Sånn type, kunne deise om bare på tanken av det.
Så alt som hadde med cosplayshow eller konkurranser, der var jeg mer enn tilskuer.
Men nå i senere tid så har jeg vært dommer og konferansier
på forskjellige konkurranser og cosplayshow.
Og det har egentlig vært veldig hyggelig å være på den siden av det.
Fordi min jobb blir da å forsikre cosplayerne om at selv om du ikke er helt gjennomført,
selv om du mister parykken din under opptredenen og sånt, eller hatten din,
plukker jeg den opp og holder den for dem til de er ferdig, liksom ...
Forsikre dem om at det er helt lov å gjøre feil.
At det ikke er noe skam, det er ikke noe å være flau over, det er ikke noe big deal.
Og jeg liker virkelig godt den rollen.
Der jeg har erfaring, men samtidig så har jeg også veldig stor forståelse for de
som syns det er litt mer vanskelig, eller som for første gang tør å
prøve å gjøre det jeg aldri tørte på den alderen, og fremtre for første gang.
Men du syns det er greit å gå rundt i offentligheten i kostyme?

Det går fint å se på deg da, men ikke se på deg på scenen?
Nå hadde det sikkert gått fint. Jeg har bare ikke hatt noen anledning.
For nå er jeg for det meste bak scenene for å gjøre i stand
og fikse opp til dette her, istedenfor å delta.
Jeg foretrekker nok heller det å arrangere enn å delta.
Jeg tror det hadde vært kanskje hovedbarrieren for meg, annet enn at jeg er
perfeksjonist, så det måtte ha vært 100 % før jeg skulle ha latt noen andre se på det.
Men nå hvis jeg da kommer ut ... Jeg liker jo ikke egentlig at folk ser på meg
eller snakker til meg, eller interagerer med meg.
Så jeg går jo veldig ofte ... Biblioteket og så videre?
Ja, det burde jo fungert fint. Når jeg er på vei til jobb på Spillhuset,
så går jeg jo gjerne rundt i ekstreme klær eller kostymer, og da er det veldig ofte ...
Da er det veldig ofte jeg gjør meg klar hjemme, tar på meg ytterjakka
og tar min sparkesykkel og kjører bortover i kostyme.
Så det er veldig ofte man kan se meg veldig rart kledd forbi.
Eller så går det an å gjøre den der han er girl-hacken når man skal ut
og har litt for mye kløft og sånn, til at man orker å ha det på The Subway.
Så bare tar man en sånn gigantisk T-skjorte over, så ingenting viser.
Og så når man er framme på festen, så kan man liksom bare sånn.
Da du sa du tar på deg cosplay og går ut og tar sparkesykkelen din,
så fikk jeg veldig sånn main character moment vibes.
Ser for meg anime som starter ...
Det har ikke vært første gang jeg har den tanken i hodet.
Når jeg forestiller meg hvordan andre ser på meg bare kjører forbi,
så virker det veldig komisk. Det fikk meg til å cringe litt.
Men mine kollegaer var sånn: Hvis dette var en serie,
så hadde du vært main character. Og jeg var sånn: Nei, please.
Jeg vil ikke ha main character syndrome, liksom. Jeg har ikke farget håret mitt.
Vil du ikke ha farget, spiky hår og quirky og ...
Altså, jeg har nok en litt quirky personlighet,
men jeg håper det er på en genuin måte og ikke på den veldig overdrevne
som var litt mer populær før da jeg var i tenårene.
Jeg prøvde å være litt main character innimellom bare fordi det er gøy.
Se hvordan andre reagerer på det.
Jeg er en sånn sidekarakter i en filler-episode som du ser på stranda.
Sånn tre nummer to-syndrom.
Jo, faktisk, jeg drev og lekte med en idé om å holde et kurs
som skulle hett noe sånn How to Human, eller fra NPC til hovedkarakter.
Men da ville jeg ... Det er jo litt trist å høre hvordan dere var sidekarakteren på en filler-episode.
Men det fins mennesker som kunne trengt det omvendte kurset,
fra hovedkarakter til NPC. Det kan ikke jeg regne med.
Det kan jeg og Lene holde.
Med det å gå fra å være en NPC, at du bare er hvem som helst,
til å lære folk å ha fokus på seg selv og sitt eget liv,
og å romantisere sin egen historie og liv på den måten at de setter mer pris på det,
og tenker at det er litt mer spennende.
Veldig positivt.
Jeg er flink til å hjelpe andre, ikke så flink til å hjelpe meg selv.
Derfor blir jeg litt sånn supporting, alltid.
Det er ikke noe skam i å hjelpe?
Nei. Jeg har bare brukt noen år på å finne ut av det.
Jeg må også hjelpe meg selv.
Absolutt. Det er jo det man sier på flyet: Du må hjelpe deg selv før du kan hjelpe andre.
Og prøve å internalisere det hver gang jeg er på flyet.
Du er en av de få som virkelig følger med og bare ... "Self improvement".
Du må ta det med ut av flyet også. Wow. Her er det Livs Advice.
Du vet vi går fra cosplay til livs-advice.
Spillteamet har alt.
Jeg fikk faktisk høre fra sjefen min her om dagen at noen hadde gitt henne
Kompliment med: "Å, Spillhuset, det er jo der de beste sosionomene jobber."

Og hun var sånn: Ingen av oss er det. Men takk for komplimentet.
Tenker du at cosplay er en hobby for alle?
OK, hvis man ser på forskjellige definisjoner, da.
Vi har den første du leste opp, men du kan jo omformulere det til en annen måte.
Som er ... Hver eneste gang du tar på deg klær, så er du en ny karakter.
Og du kan bruke det til å bli nye personer.
Med den definisjonen at egentlig så er det hver dag man kler på seg en ny cosplay.
Tenker du det er en hobby som alle holder på med hver dag?
Ja, det er det. Man kan velge å være samme karakter dag inn og dag ut.
Men jeg mener klær har en stor påvirkning av hvem man er som person,
og hvilket inntrykk man gir andre, men også seg selv,
hvilke forventninger man har overfor seg selv, når man er som person.
Og hvordan man føler seg, har det ofte mye å gjøre?
Ja. Så til en viss grad så er det for alle. Til og med nudister.
Nudister, de har én type karakter, og det er ... Jeg foretrekker hud.
Jeg tenker Titan... Ja.
Jeg tenkte sånn dark souls. Depraved.
Tarnished. Ja, ser du? Det er masse ...
Jeg tror ikke det er den jeg ville kjørt personlig, men min første cosplay er tarnished with dark souls.
Bare meg som løper rundt med en pinne. Det er enkelt å gjennomføre.
Høy troverdighetsgrad. Så igjen, det er forskjellige nivåer. Vi har de som virkelig finner karakterer.
Og så har vi de som finner rollemodeller og kler og oppfører seg litt som dem.
For å fremstå som noe mer. Jeg vil si at det også er en form for cosplay.
Hva tenker du personlig om å cosplaye karakterer man ikke er lik?
Tenker du det alltid er OK for hobbyens skyld, eller syns du man bør være litt lik?
Det er et så loaded question. Jeg har satt meg litt inn i det.
Har lest om det, forskjellige argumenter.
Jeg mener at uansett hvilken kroppstype, om hvilken type hudfarge man har,
eller om man har disabilities som syntes på kroppen, sånn ...
Hvis du mangler en arm, så har du kun mulighet å cosplaye ene arm.
Og enarmede folk. Hva med cosplay som har seks armer, liksom?
Da får ingen cosplaye. Så jeg mener at for det meste ...
For det fins alltid unntak for regler.
For det meste så mener jeg at det er mulig å kunne cosplaye hvem man vil.
Så lenge det er på en respektabel måte.
Så lenge man respekterer og er sensitiv overfor problematikk som kan være rundt karakteren.
Eller det at du som en hvit person cosplayer en ... jeg vet ikke, la oss si alien.
Respekterte aliens. Ja.
Det der kan bli tatt feil, tror jeg. Nei da.
Men du tenkte kanskje på sånn at hvis man er som en hvit person,
cosplay en karakter med en annen hudfarge.
Hvis den hudfargen er unaturlig, så går det greit å male seg,
men hvis det er en naturlig hudfarge, så bør man kanskje ikke gå for langt?
Jeg ... Nei, nei, jeg mener, du ...
Sånn, med mindre du må være grå, blå eller noe sånt, hold deg til den huden du har.
Når jeg cosplayer, så skjuler jeg egentlig ikke tatoveringene mine, liksom. Som et eksempel.
Nå har jeg jo unngått å på en måte cosplaye ...
Cosplay som ikke ligner på meg, fordi jeg har vært mer komfortabel med å velge noen. Jeg kan ...
ligne på og ha personligheten til.
Men det er et veldig sensitivt tema, man må være veldig obs på det.
Men jeg ville ikke stoppet noen fra å cosplaye en karakter kun basert på ytre utseende.
Det er det å prøve å være respektfull og se om du får det til, på en måte,
og så heller snakke med andre hvis de føler at det er å trå over en grense, eller komme seg løs.
Det følger an på karakteren, ting man absolutt ikke burde røre av karakterer.
Hitler for et eksempel. Skulle ikke si det, men ...
Var det det du tenkte på òg? Please ikke cosplay Hitler.
Ja, det var litt der, ja. Det var den første jeg kom på.
Du kan bli ... OK, det er jo på en måte det samme som hvis du cosplayer Hitler, så kan folk tro du er nazist.

Du har cosplay med masse ekte våpen.
Politiet kommer gjerne da og stiller deg noen spesifikke spørsmål.
Vi hadde noen på Raptus som cosplayet Jesus.
Eller Gud. En av de. Det var interessant.
Han fighta Luffy fra OnePiece. Han vant.
Så gratulerer til deg, Jesus. Eller Gud.
Ja, jeg tenkte å stille deg et spørsmål, Lene, om du skulle lage et cosplay.
Hvilken karakter hadde du valgt?
Jeg så en cosplay med han derre skiltmannen fra Tears of the Kingdom,
det Zelda-spillet, han som holder sånn skilt, og så er han sånn:
Å nei, jeg kan ikke slippe dette skiltet, for da går det i bakken.
Og så må du bygge sånn der han er drit rundt, sånn at han kan slippe skiltet.
Og så står det, og så er han sånn: Å, yeah, det står!
For det er basically en dude med en vest og en bukse og sikkert noe parykk,
og så måtte du ha laga noen pappskilt-greier.
Så, lett å fikse, men òg morsomt å gjøre, for det blir litt interaktivt.
Jeg tror jeg hadde likt det bedre hvis det er liksom folk, nerder, kan samle seg rundt meg
og bare gjøre en her. Jeg har tatt med en aktivitet. Vær så god, nerder.
En vandrende aktivitet.
Mye mer enn hvis jeg skulle spilt cosplay av en eller annen
boob armour-dame, for det tror jeg ikke jeg hadde satt pris på.
For jeg vil ikke være aktiviteten.
Man kan ta med seg aktiviteten, det er en forskjell.
Har du tenkt på hva du ville gjort? Det er ikke mye man kan velge.
Sist har jeg spilt mye Final Fantasy, så kanskje Clive fra Final Fantasy 16.
Eller Sephiroth fra Final Fantasy 7 remaken.
Litt fordi jeg liker å være litt sånn "Edge Lord".
Det hadde vært veldig kult, bare fordi ... Just to do it.
Det er nok litt mer tid og penger og klær som går inn i det.
Du måtte lagd props også. Ja. Litt våpen og så videre.
Men det hadde vært kult. Skaffe meg en kul parykk, altså.
Style den. Du kan jo gå i parykk i hverdagen.
Jeg hadde faktisk en periode hvor jeg gjorde det.
Jeg pleide spesielt å gjøre det om vinteren, for det fungerer bedre enn lue.
Det var også når jeg prøvde å avvenne vanen med å farge håret mitt hele tiden.
Aldri fornøyd. Så parykk: Lot håret gro ut, rørte det ikke.
Hvis jeg nå føler for rødt hår, så tar jeg på en rød parykk.
Hvis jeg føler for kortere hår, så tar jeg på en parykk.
Er jeg kald på ørene, tar jeg på en parykk.
Til forskjell for alle de som har eller blir mobbet: hot tip:
Ingen som regel prøver å dra av deg håret ditt. Stem på lue. Ja.
Livstips på rekke og rad: Når du er ferdig med den cosplayen du holder på med nå,
har du noen planer for ting du har lyst til å lage cosplay av?
Eller er det sånn drømmecosplay du bare skulle ønske du hadde ressurser
og tid og ork til å lage? Og penger.
Når jeg tenker meg om, så tror jeg ikke jeg har noe sånn virkelig drømmecosplay
som jeg strever mot.
Jeg bare lager det når jeg vil, egentlig.
In the spur of the moment. Ja, så akkurat nå vil jeg si at det er Meiko.
Vi kan snakke litt mer om Spillehuset og hva dere gjør der, for å plugge litt.
Ja, det er alltid gøy. Veldig stor fan av plugging, så ...
Så Spillehuset er et latherskeltilbud for de mellom sånn 12 og 26 år,
men du er velkommen hvis du er eldre og yngre også. Yngre, da må du ta med ...
Foreldre. Ja. Du trenger ikke å gjøre det hvis du er over 26. Vi har ...
Du kan. Jeg har tatt med mamma på jobb.
Vet du hva, det syns jeg arbeidsplasser burde ha. Ta med mamma på jobb en dag.
Nei. Ikke hos oss.
Annet enn det. Det henger faktisk en del foreldre hos oss også. Besteforeldre tar med.
Besteforeldre tar med barnebarna og setter dem fra seg og bare: Der, spill!
Fordi Spillehuset, vi har masse spill. Spill av alle former.

Vi har konsollspill, vi har pc-spill, vi har rollespill, vi har bordspill.
Masse gøyalt der. Vi er åpne alle dager unntatt mandag og tirsdag, og ...
du finner meg veldig ofte der vandrende i et rart kostyme av noe slag, så hvis du noen gang går dit,
og ser en kort person gå i rare klær, om den ser litt eldre ut enn 15,
er det sannsynligvis meg. Og det er mitt favorittsted i hele verden, for å være ærlig.
Anbefaler alle som ikke har vært der, om å besøke oss. Ikke biased i det hele tatt.
Nei, det er veldig mye bra pins. Ja, tusen takk.
Det er jeg som har kjøpt inn pinsene. Men ...
Hva annet er å si om spillhuset?
Fins det en tid man kan komme der det er mindre folksomt,
og man ikke føler seg som en sånn rar creepy voksen.
Ja, faktisk, det er ganske gøyalt at du spør om det,
for det er så mange som spør om det, men da har de gjerne sosial angst,
ikke "hei, jeg er litt gammel, kan jeg komme innom en rolig dag?".
Så jeg pleier å anbefale torsdager, for da er det ganske rolig, jeg er på jobb.
Og da pleier jeg å ta imot de som er litt mer tilbakeholdne eller sjenerte,
eller som har litt angst. Da får vi ansatte og frivillige,
for vi har en haug med fantastiske frivillige òg.
Da får vi litt mer tid og mulighet til å dedikere, til å hjelpe de som kanskje syns
det er vanskelig å gå steder alene, eller generelt. Jo, vi holder også på med cosplay.
Dere har konkurranser og sånn, eller?
Ja, noen ganger har vi hatt både shows og konkurranser og litt av hvert.
Som sagt, jeg har jo vært interessert i å holde et kurs som heter "How human".
Og det er egentlig rett og slett ting man kanskje hadde lært hjemme eller av venner,
men som du kan få muligheten til å lære på spillehuset av en autistisk person, som da er meg.
Jeg er husets offisielle autist. Jeg pleier å si det til alle...
Fins det bare én? Altså, det er flere.
Men jeg har liksom sagt "fus" på den tittelen.
Jeg fikk ikke lov til å få et visittkort av sjefen
der det står at jeg er husets offisielle autist. Jeg spurte, hun sa nei.
Men jeg får lov til å si det muntlig, så jeg pleier å minne folk på det.
By the way, ADHD er også tatt. Veldig mange som har sagt "fus".
Vi har et veldig bra neuromangfold.
Med et fantastisk miljø som tar imot alle typer småtinger, meg inkludert.
Jeg er sjefssnålingen. Så hvis du føler deg utenfor andre steder,
eller føler at du ikke passer inn, så ønsker vi gjerne at du besøker oss på en torsdag.
Det er et godt plugg. Takk! Jeg likte avslutningen min der.
Og så har jeg et spørsmål òg, som fordi det er Spillteamet sin podkast,
Har du noe du holder på med å spille nå?
Så jeg er faktisk veldig glad i mobilspill,
men jeg har akkurat fått min stasjonære PC til å fungere,
og jeg har store planer om å spille Baldurs gate 3.
Jeg har allerede spilt det på PlayStation 5 når det ble pre-luncha,
men jeg vil ha det på PC. Så det er det jeg ser fram til nå.
Har du valgt karakter, liksom? Eller skal du?
Ja. Jeg vil egentlig at folk skal gjette dette her, så jeg vil ikke si det, men ...
Du kan si det etter med å trykke på avslutt?
Ja. Med tanke på klasse. Hva slags type klasse jeg vanligvis er en stor tilhenger av
og velger i rollespill og Baldurs gate og egentlig alle RPG-spill.
Ja. Kult. For man forventer det ikke når man ser meg.
Mystisk. Yes. I virkeligheten så ...
Å nei, nå spoiler jeg for mye, men la oss bare si at jeg er en petit person.
Jeg er veldig svak. Jeg har en ...
Jeg må virkelig trille en D20 for å finne ut hvor mye karisma jeg har den dagen.
Men noen ganger så kan jeg slå til på en sånn D15...
Og noen ganger så har jeg wisdom, og andre ganger har jeg ikke.
Det er helt lov. Noen ganger er det sånn.
Men liksom, når du er i et rollespill, så kan du være noe annet enn den du egentlig er.
Og derfor er jeg veldig glad i både cosplay og RPG-spill, fordi du kan utforske hvem du er,

og roller du ikke har til vanlig.
Absolutt. Gir flere muligheter til å utforske personen din.
Skal snakke litt om min egen karakter på Baldurs gate.
Jeg trodde du ville vente. Har du fått fiksa PC-en?
Nei, jeg har spilt på PC5, faktisk. Jeg er en konsollperson, dessverre.
Jeg har en high elf cleric som heter så noe flott som Dickus.
Som har langt, rosa hår, piercings, masse tatoveringer, super buff,
liker å løpe rundt naken.
Virkelig. Jeg fikk så lyst til å dele min karakter nå. Vet du hva, jeg lagde jo flere,
for jeg har hatt fulgt opp med saves i Baldurs gate, så jeg og broren min måtte slette
noen saves, for vi lager nye heltiden. Så jeg kan spoilere den første karakteren jeg lagde.
Hun het Sunny Day. Half Orc, barbarian.
Ekstremt feminin. Ser litt ut som hun fra Captain America.
Hun ... Hun med det veldig fine håret.
Ja, hun har litt sånn samme type updo. Bare veldig vakker.
Og heter Sunny Day. Ekstremt sterk.
For å representere PC Master Race. På min andre playthrough av Baldurs gate.
Snart ferdig. Slutten av Act 3. Jeg har hatt en Wood-Alf Ranger.
Der prøvde jeg å være verdens beste person. Alle de gode endings,
alle de bra tingene, ingen sånn derre Mindflairer powers, ingenting.
Bare sånn purist. Og så har jeg en ... Nå spiller jeg en bard som bare seducer hele campen.
As you do.
Det var det jeg også begynte å oppleve da jeg spilte min half-orc barbarian.
Det var: Ok, nå venter jeg på at broren min skal gjøre movesa sine ferdig,
og enemiene og hele den sylamitten. La meg bare ta frem et instrument jeg fant,
og spille ekstremt dårlig mens jeg venter.
Men da tenker jeg vi kan runde litt av, og si tusen takk til Elida for at du kom og snakka om
cosplay med oss.
Og tusen takk til Lene. Tusen takk til Marius.
Takk for at jeg fikk komme på besøk. Det var veldig gøyalt å snakke om meg selv.
Bare hyggelig. Kom gjerne igjen en annen gang og snakk om noe annet.
Og for å plugge biblioteket, så har vi digitale spill, brettspill,
all type spill du kan låne hos oss. Du har fire ukers lånetid på brettspill,
to ukers lånetid på digitale spill. Kom innom en dag. Tusen takk for oss.
Takk for nå. Ha det.